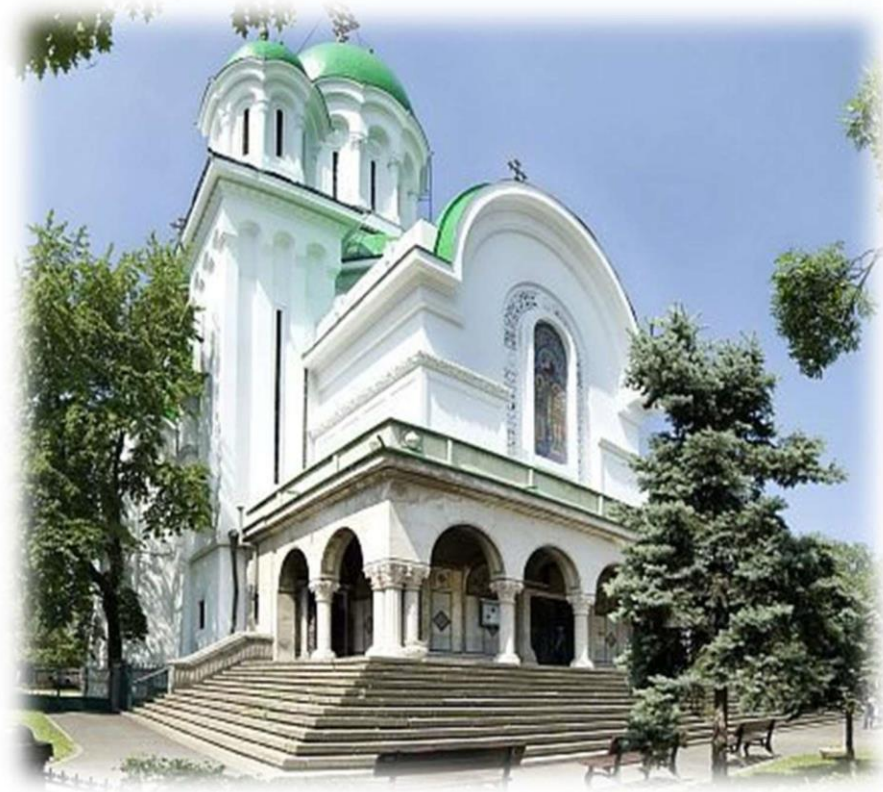

SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE PENTRU UNITATEA CREȘTINILOR

– 18 – 25 Ianuarie 2023 –

A keresztény egység
imahete

Gebetswoche für die
Einheit der Christen

„Învățați să faceți binele; căutați dreptatea.”

(Isaia 1,17)

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

Să devenim mâinile iubirii lui Hristos în lume!

Tema de meditație a Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștină, din anul 2023, Învățați să faceți binele, căutați dreptatea (Isaia 1, 17), ne îndeamnă să căutăm mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui (cf. Matei 6, 33), dreptate care înseamnă legătura sfântă cu Dumnezeu prin rugăciune și cu semenii noștri prin fapte bune.

Astfel, noi suntem chemați să devenim mâinile iubirii lui Iisus Hristos în lume și să împlinim binele și dreptatea în folosul semenilor noștri. Prin urmare, să ajutăm, după posibilități, și, mai ales, prin rugăciune, prin prezență, prin cuvânt și prin faptă acolo unde vedem că este multă suferință, singurătate și sărăcie. Când omul credincios se roagă mult, poartă în el pe Duhul Sfânt, Care poate să lumineze mintea, să încălzească inima și să întărească voința spre fapte ale iubirii smerite și milostive.

Ne rugăm Milostivului Dumnezeu să ne întărească pe toți, spre a simți în viața noastră binele și dreptatea ce izvorăsc din iubirea Sa pentru întreaga umanitate, să ne dăruiască și nouă iubire milostivă, să ajutăm mai ales pe cei care suferă din cauza războiului, a sărăciei și a bolilor.

Să cultivăm permanent cu generozitate, recunoștință și responsabilitate darurile primite de la Hristos Domnul, în familie, în comunitate și în lume.

La acest început de An Nou 2023, vă dorim tuturor multă sănătate și fericire, pace și bucurie, dimpreună cu urarea tradițională: La mulți ani!

**Mesajul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii
Orodoxe Române, cu prilejul Săptămânii de rugăciune
pentru unitatea creștină, București, 18-25 ianuarie 2023.**

Dragi frați și surori întru Domnul,

Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor în Anul Domnului 2023 ne invită să facem un pas înainte spre unitatea creștinilor. În fața războiului fratricid dintre popoarele ortodoxe din Rusia și Ucraina, nu este oare aceasta mai mult decât necesar? Creștinii din diferite biserici din Minnesota (SUA) s-au reunit pentru a se gândi la un motou important atât pentru ei, cât și pentru întreaga comunitate mondială: „**Faceți binele! Căutați dreptatea!**”; (Isaia 1,17)

Cartea profetului Isaia ne spune că, la mijlocul secolului al VIII-lea î.Hr., într-o perioadă de stabilitate economică și politică pentru Israel, regatul de nord, și Iuda, regatul de sud, profetul Isaia îndrăznește să spună ceea ce vede. Și ceea ce vede este înfricoșător: religiozitatea este una falsă, ea limitându-se doar la sacrificii inutile și totodată asuprirea săracilor, nedreptatea, inegalitatea și dezbinarea dintre oameni capătă proporții înspăimântătoare. Pentru acești săraci și asupriți, singurul lucru care le rămâne de făcut este să caute dreptatea la Dumnezeu.

După ce pandemia de Coronavirus s-a atenuat și după un suspin de ușurare la începutul anului 2022, ne-am văzut deja la începutul unui drum spre o nouă prosperitate economică și politică. Războiul nedrept, nemilos și criminal al Rusiei împotriva Ucrainei arată clar că nu trebuie să stăm cu mâinile în sân și să privim doar, ci să acționăm. Fiecare cu calitățile pe care le-a primit. Apelul profetului „Faceți binele!” vrea să ne încurajeze să devenim activi. Credința noastră devine vizibilă, tangibilă și utilă pentru mediul nostru doar prin acțiune. Vedem cum naționalismul, populismul, fascismul, rasismul și propaganda urii sunt din nou în creștere și zdruncină democrațiile, societățile și popoarele. Este important să fim conștienți de acest lucru în viața de zi cu zi și să criticăm acest fapt unde apare. Chemarea de a face binele izvorăște din bunătatea lui Dumnezeu pentru noi oameni, care s-a apropiat de noi de Crăciun prin Isus Hristos.

Mântuitorul vrea ca noi să oferim această apropiere binefăcătoare tuturor oamenilor, celor din jurul nostru cât și celor care se refugiază la noi, tuturor care au nevoie de ajutorul și de îngrijirea noastră, de ascultarea și înțelegerea noastră, În cei nevoiași noi îl întâlnim pe Hristos înșiși. A face ceea ce este bun și necesar este la fel de spiritual ca și credința, rugăciunea, propovăduirea noastră. Făcând ceea ce este bine, uneori chiar creăm premisele pentru a asculta cu adevărat de Dumnezeu.

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

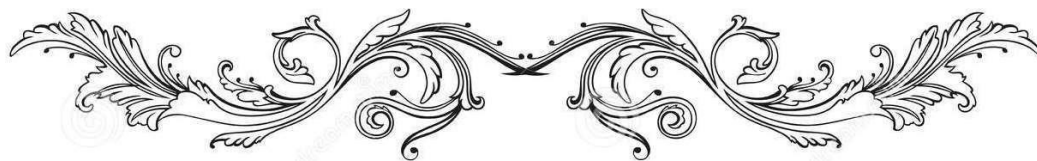
Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

Pe lângă facerea binelui profetul ne cheamă de asemenea să căutăm dreptatea. Nu trebuie să pierdem din vedere justiția și dreptatea. Aceasta trebuie să fie orientată spre binele comunității, al oamenilor. Dacă va merge bine pentru comunitate, va merge bine și pentru mine. Nu invers. Suntem în locul în care ne-a sortit Dumnezeu pentru a servi comunitatea, făcând binele și apărând dreptatea. Este impetuos necesar să ne îndreptăm acțiunile și deciziile în funcție de aceasta. Numai făcând binele și apărând dreptatea, acolo unde trăim, facem un pas important spre unitatea cu semenii noștri și cu Dumnezeu. Pentru ca să fie pace. Fie ca Sfânta Treime,

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt să ne binecuvânteze în Anul Domnului 2023, la trup și suflet, Vă urează

Reinhart Guib

Episcopul Bisericii Evanghelice C.A. din Români

Liebe Schwestern und Brüder im Herrn,

Die Gebetswoche für die Einheit der Christen im Jahr des Herrn 2023 will uns einladen einen weiteren Schritt auf die Einheit der Christen zuzugehen. Ist das im Angesicht des Bruderkrieges zwischen den orthodox geprägten Völkern in Russland und der Ukraine nicht das Gebot der Stunde? Christen und Christinnen aus verschiedenen Kirchen in Minnesota (USA) haben sich durchgerungen ein für sie wie für die ganze Weltgemeinschaft brennendes Motto zu bedenken:

„Tut Gutes! Sucht das Recht!“ (Jesaja 1,17)

Im Buch des Propheten Jesaja wird erzählt, dass mitten im 8 Jahrhundert v.Chr., einer Blütezeit wirtschaftlicher und politischer Stabilität für Israel, das Nordreich und Juda, das Südreich, der Prophet Jesaja einen tieferen Blick wagt. Und was er sieht ist erschreckend: Die Religiösität ist verdorben, da sie sich allein auf nutzlose Opfer beschränkt und die Unterdrückung der Armen, die Ungerechtigkeit, Ungleichheit, Uneinigkeit im Volk nimmt erschreckende Ausmaße an. Für diese Armen und Unterdrückten bleibt nur noch ihr Recht und Gerechtigkeit bei Gott zu suchen.

Nach Abklingen der Corona-Pandemie und einem Aufatmen Anfang des Jahres 2022 sahen wir uns schon am Anfang eines Weges zu einer neuen wirtschaftlichen und politischen Blütezeit. Der ungerechte, erbarmungslose und verbrecherische Krieg Russlands gegen die Ukraine macht uns deutlich, dass wir nicht zum Zusehen bestimmt sind, sondern zum agieren. Ein jeder mit den Gaben die er empfangen hat. Der Aufruf des Propheten „Tut Gutes!“ will uns zum aktiv werden ermuntern. Unser Glaube wird erst durch Taten sichtbar, greifbar, nützlich auch für unsere Umwelt. Wir sehen wie Nationalismus, Populismus, Faschismus, Rassismus, Hasspropaganda wieder zunehmen und Demokratien, Gesellschaften und Völker ins Wanken bringen. Es gilt im Alltag dies wahrzunehmen und zur Sprache zu bringen. Der Aufruf zum Tun des Guten quellt aus der Menschenfreundlichkeit Gottes, die uns zu Weihnachten in Jesus Christus nahe gekommen ist. Der Heiland will, dass wir diese guttuende Nähe auch all denen die mit uns leben oder zu uns geflüchtet sind konkret zukommen lassen, unsere Hilfe und unsere Fürsorge, unser Zuhören und Verstehen. In den Bedürftigen begegnen wir ihm selbst. Das Tun dessen was gut und nötig ist ist genauso spirituell als unser Glauben, Beten, Verkündigen. Mit dem Tun des Guten schaffen wir sogar manchmal die Voraussetzung, dass wir wieder auf Gott hören können.

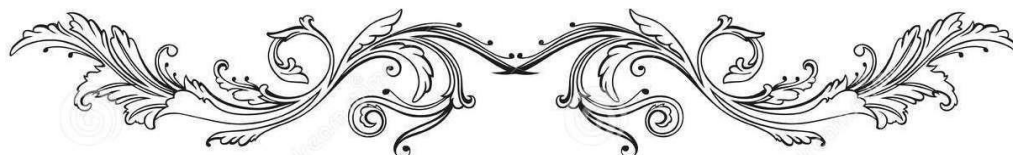
MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

Neben dem Tun des Guten fordert der Prophet auch das Recht zu suchen. Recht und Gerechtigkeit dürfen wir nicht aus dem Blickfeld verlieren. Das hat sich am Wohl der Gemeinde, des Volkes auszurichten. Wenn es der Gemeinschaft gut geht wird es auch mir gut gehen. Keineswegs umgekehrt. Wir sind an dem Platz an den uns Gott berufen hat um der Gemeinschaft mit dem Tun des Guten und Einstehen für Recht und Gerechtigkeit zu dienen.

Es ist dringend nötig unser Handeln und unsere Entscheidungen daran zu prüfen. Erst durch das Tun des Guten und des Einsatzes für Recht und Gerechtigkeit, da wo wir leben, tun wir einen rechten Schritt auf die Einheit mit unseren Mitmenschen und mit Gott zu. Auf dass Friede werde. So segne uns der Dreieinige Gott, Vater, Sohn und Heiliger Geist im Jahr des Herrn 2023, an Leib und Seele, wünscht.

Reinhart Guib
Bischof der Evangelischen Kirche A.B. in Rumänien

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

„Învățați să faceți binele, căutați dreptatea!”

(Isaia 1,17)

Mulțumim Bunului Dumnezeu, Celui Care ne-a dat și în acest început de an prilejul de a ne aduna împreună și a ne uni glasurile în rugăciune. Cuvintele profetului Isaia „Învățați să faceți binele, căutați dreptatea!” au fost și rămân mereu actuale, mai ales că, în viață de multe ori se pare că binele, dreptatea, nu se regăsesc între gândurile și faptele oamenilor.

Cât de frumos ar fi dacă, prin educație, în sufletul și mintea fiecăruia s-ar sădi încă din primii ani de viață, din copilărie, dorința de a trăi și lucra în dreptate, toleranță, de a face doar cele spre bine. Doar așa am putea trăi în spiritul iubirii ce ne-a arătat o Dumnezeu, făcând bine, dând slavă întru cele de sus lui Dumnezeu, spre pacea lumii și bunaînțelegere între oameni. Cât de mult ar însemna să fim conștienți că bunătatea, dorința și gândul de a face bine, de a fi buni cu ceilalți, de a ne arăta omenia, simplu, dezinteresat, doar pentru faptul că acesta este idealul pentru care ne-a creat Dumnezeu, trebuie să se arate nu ca un motiv de laudă, ci doar prilej de a ne putea arăta vrednici de dragostea Celui Care ne-a creat! Să apărem strălucitori până la apusul soarelui, dar să fim buni în fiecare clipă a vieții noastre! Să trăim fără a lua lumina cuiva nici cu umbra noastră, să trăim vrednici de a fi senini, după chipul și asemănarea Domnului!

Citim în Evanghelia Sf Matei -, „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea se vor adăuga vouă.”(Matei,6-33) Există oare cineva care să nu fi suferit vreo nedreptate, care să nu se fi aflat în situația de a suporta urmările nedreptății, a nepăsării, indiferenței altora, care să nu simtă răutatea, invidia, lipsa de omenie? Și în orice clipă a vieții nu ne-am gândit oare fiecare dintre noi la dreptate, la un fâgaș lipsit de teama pentru tot ce ne-ar putea aduce ura, invidia, răutatea altora? Va rămâne oare dreptatea un vis frumos, doar un vis? Sau vom continua să credem că este un dar pe care alții trebuie să ni-l ofere? Să continuăm să așteptăm ca o clasă aleasă ar trebui să facă ceea ce este de datoria fiecăruia să facă?! Să fie drepti și să facă bine? Cine ar avea dreptul și menirea de a face dreptate? Profetul Isaia scria ”căutați dreptatea!” Să nu uităm, de-a lungul veacurilor s-a vorbit, s-a scris atât de mult despre dreptate și au fost atât de multe păreri, definiții...etc. Poate la fel de multe ca numărul autorilor enunțurilor mai mult sau mai puțin filosofice. Doar Dumnezeu ne îndeamnă și ne învață să căutăm mai întâi Împărăția Sa, unde vom afla cele binemeritate. Dreptatea trebuie căutată în inimile, în conștiința fiecăruia, în lumina iubirii și sub pavăza credinței!

MESAJELE DE BINECVĂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

În Evanghelia Sf Matei putem citi: „Fericiți cei ce flămânez și însetează pentru dreptate, că aceia se vor sătura!” (Matei 5,6). În vorbele Mântuitorului cuvântul Dreptate are un înțeles, un sens mult mai amplu, este nestematul de pe coroana tuturor virtuților! Este podoaba strălucitoare a ființei umane!

Precum spunea Mântuitorul „de nu va prisosi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor „nu veți intra în Împărăția cerurilor” (Matei 5,20). Dreptatea este dovada vie a desăvârșirii fiecăruia, dreptatea este dovada credinței curate și a trăirii în Hristos. Dorim și visăm ca trăirea în dreptate, în credință, să fie lumina călăuzitoare a omenirii în aceste vremuri și în viitor. Se simte acum, mai mult ca oricând, nevoia și dorința omenirii de a trăi în dreptate.

Ne-am convins de multe veacuri că nu întotdeauna simpla împlinire a legii înseamnă și înfăptuirea dreptății! La fel, această împlinire a legii nu poate conduce întotdeauna la rezolvarea totală a problemelor. Este nevoie de mult mai mult! E necesar ca dorința de a face dreptate, de a trăi în dreptate, să existe în sufletul fiecăruia și de acolo să se reverse spre toți ceilalți, spre întreaga societate, înveșmântând viața celorlalți în straie luminoase de iubire! Iubirea este cea care ne unește, ne face egali, ne călăuzește pe același drum bineplăcut Domnului.

În persoana Mântuitorului dreptatea și iubirea sunt de nedespărțit, iar El se jefeste din iubire pentru „cei ce flămânez și însetează pentru dreptate”, căci El e Cel Care pentru noi S-a făcut înțelepciune de la Dumnezeu și dreptate și sfințire și răscumpărare” (I Corint 1,30). În acest chip, răscumparați prin iubirea și jertfa Sa putem aștepta potrivit făgăduințelor Lui, ceruri noi și pământ nou, în care locuiește dreptatea,,(II Petru,3,13).

Ruga și nădejdea noastră este ca întreaga lume, omenirea, popoare și state, să dorească din inimă curată a afla calea prin dragoste și dreptate spre pace și bunăînțelegere. Cu iubire către Tatăl nostru ceresc să ne rugăm împreună cu vorbele Sf Nerses Șnorhali, cel ce s-a ostenit o viață îndelungată în slujba Domnului și a Bisericii Apostolice Armene (sec XII, + 1173)

„Doamne Iisuse, Înțelepciune de la Tatăl, dă-ne și nouă înțelepciunea de a gândi, a vorbi și a face toate cele bune”.

Mila și adevărul să se întâmpine, dreptatea și pacea să se sărute!

Harul și iubirea Domnului să fie cu noi cu toți! Amin

Preasfințitul Părinte Episcop Datev Hagopian,

Înăistătător al Eparhiei Armene din România

«Սովորեցեք բարիք գործել, արդարություն փնտրեցեք»

(Եսայի 1. 17)

Գոհություն և փառք ենք վերառաքում առ Բարձրյայն Աստված, որ այս տարի ևս առիթ և հնարավորություն ընձեռեց համախմբվելու և կանգնելու միասնական աղոթքի՝ քրիստոնեական արժեքների բացահայտման և վերաբժեվորման համար: Եսայի մարգարեությունից ընտրված հատվածը, այն է՝ «Սովորեցեք բարիք գործել, արդարություն փնտրեցեք», որի շուրջ պիտի մտորենք այսօր, բավական արդիական է, քանզի երբեմն թվում է, որ բարությունն ու արդարությունն ընդհանրապես տեղ չունեն մարդկային կյանքից ներս:

Իրականում յուրաքանչյուր մարդու մեջ դեռ մանկուց պետք է արմատավորել հիմնարար որակներ, այդ թվում բարություն, կարեկցանք և հանդուրժողականություն: Այս հատկությունները մարդկանց դարձնում են արձագանքող, կարողանում են հասկանալ ուրիշներին և օգնել նրանց: Բարությունը կամ բարիք գործելն արտահայտվում է մարդկանց նկատմամբ լավ տրամադրվածությամբ, ուրիշներին անշահախնդիր օգուտներ մատուցելով: Շատ է խոսվել այն մասին, թե որքան կարևոր է լինել մարդ, պարզապես լավ մարդ: Բարության, օգտակար գործերի մասին էլ տարբեր ասացվածքներ կան տարբեր ժողովուրդների մոտ, որոնցից թերևս կառանձնացնելի հետևյալ հայտնի ասացվածքը, որն ասում է՝ «Գեղեցկություն մինչև երեկո, իսկ բարությունը՝ հավիտյան», այսինքն՝ մարդն առաջին հերթին զարդարվում է իր արարքներով, բարի ու առաքինի գործերով:

Մատթեոսի Ավետարանում կարդում ենք. «Նախ խնդրեք Աստծո արքայությունը և Նրա արդարությունը, և այդ բոլորը Աստված ձեզ ավելիով կտա» (Մատթ. 6. 33): Կա՞ մի մարդ, որը երբևէ չի բախվել անարդարության: Չի զգացել իր ներսում դրանից առաջացած ծանր, գրեթե անմարսելի ցավը: Կա՞ մեկը, ով չի երազել արդարության մասին: Երբեմն արդարությունը երազանքի հովիտ է թվում, դրախտի մասին հիշողություն: Կամ ուտոպիա, անիրագործելի մի բան: Որովհետև մեզ թվում է, որ արդարությունը մի բան է, որը մեզ պիտի նվիրեն: Ինչ-որ մարդիկ մեզ համար արդարություն պիտի ստեղծեն: Իսկ մենք արդարություն ստեղծո՞ղ ենք: Անհիշելի ժամանակներից մարդիկ խոսում ու գրում են արդարության մասին, բայց ի՞նչ է արդարությունը, ինչպե՞ս սահմանել ու հաստատել այն: Մարգարեն ասում է՝ արդարություն փնտրեցեք: Որտե՞ղ, ի՞նչ միջոցներով: Այս հարցերը եղել են փիլիսոփայական մտածումների առարկա, հոգեբանական վերլուծությունների նյութ, գրականության ու արվեստի առանցք: Մի բան է ակնհայտ. այս բոլոր հարցերի պատասխանները շատ են ու տարբեր ճիշտ այնքան, որքան շատ ու տարբեր են մարդիկ: Աստված պատվիրում է իր արքայությունն ու արդարությունը խնդրել նախ, որպեսզի մնացյալը մեզ լիուլի տրվի: Աստծո արքայությունն ու արդարությունը մարդու սրտին է տրվում: Ու այդ սիրտը սկսում է սեր, լույս ու բարություն ճառագել:

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

Նույն Մատթեոսի Ավետարանում մեր Տեր Հիսուս Քրիստոս ասում է. «Երանի նրանց, որ քաղցն ու ծարավն ունեն արդարության, որովհետև նրանք պիտի հագնենան» (Մատթ. 5. 6): Արդ, որքան առավել երջանիկ են նրանք, ովքեր քաղց ու ծարավ ունեն արդարության: Արդարության բաղձանքը գերազանցում է մյուս բոլոր բաղձանքներին: «Արդարություն» բառը Տիրոջ շուրթերին բոլորովին այլ իմաստ ունի: «Լեռան քարոզում» Հիսուս փարիսեցիների օրինասիրության վերաբերյալ գործածում է «արդարություն» բառը, որը նշանակում է ավետարանական առաքիլությունների ամբողջությունը:

Հիսուսի ըմբռնած արդարությունը բոլորովին տարբեր է դպիրների արդարությունից. «Եթե ձեր արդարությունը ավելի չի՞նի, քան օրենսգետներինը և փարիսեցիներինը, Երկնքի արքայություն չեք մտնի» (Մատթ. 5.20): Մեկ խոսքով ասած՝ Հիսուսի մատնանշած արդարությունը բարոյական կատարելությունն է, հոգևոր տեսլականը: Դրանից ավելի բարձր գազաթ չկա ու չի նշմարվում, դրանից ավելի ցանկալի ու ազնիվ նպատակ գոյություն չունի: Երանի՛ նրանց, որ քաղցն ու ծարավն ունեն արդարության, կատարելության: Իսկապես, ներկա դարը մեզ ներշնչում է վստահությամբ և խանդավառությամբ նայել դեպի ապագամ, քանի որ արդարության սերը, բաղձանքը մեր ժամանակակիցներից շատերի իրական բաղձանքն է: Երբևէ չի եղել մի այնպիսի ժամանակ, երբ մարդիկ պատրաստ կլինեին պաշտպանել ու պահանջել արդարությունն այնպես, ինչպես անում են ներկայումս: Բոլոր ժամանակներից առավել ներկայումս է շեշտվում արդարության հաղթանակը տեսնելու և այդ արդարությունը համայն մարդկության սեփականությունը դարձնելու անհրաժեշտությունը:

Մակայն միայն օրենքի կատարումով արդարությունն իրապես գործադրած չենք լինի: Միավում են նրանք, ովքեր միայն արդարությունն են տեսնում ու հավատում են դրան, ովքեր կարծում են, որ միայն արդարությունը բավական է արդիական պահանջմունքների համեմատ մարդկային հասարակություն ձևավորելու համար: Որքան էլ անհրաժեշտ լինի արդարությունը, որքան էլ անվիճելի լինի այն, միևնույն է նրան լծակից է պետք, որպեսզի այն ամբողջանա: Այդ լծակիցը կարող է լինել միայն սերը: Մերն իսկապես երկնային պարզն է: Այն ձգողականության ուժի պես իրար է կապում մարդկային հասարակության բոլոր անդամներին: Մերն է գեղեցկացնում, կենսագործում ու ճոխացնում կյանքը: Արդարությունը կարգավորում է մարդկային հասարակության հարաբերությունները, բայց չի կարող այն միասիրտ ու միահոգի դարձնել: Արդարությունը նման է հասարակական կյանքի շենքի աղյուսներին, բայց այդ աղյուսները չեն կարող շենքն ամուր ու հաստատուն պահել, եթե շաղախ չլինի: Այդ շաղախը սերն է:

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

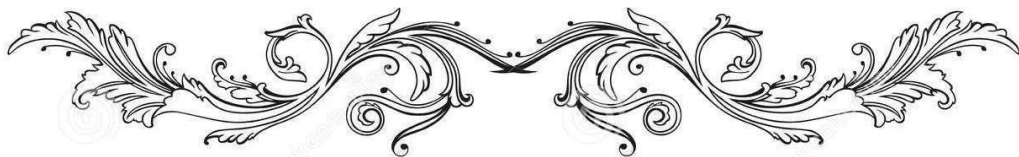
Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

Արդարությունն ու սերը Հիսուսի անձի մեջ այնպես են միացած, որ հնարավոր չէ դրանք զանազանել իրարից: Արդարությունն ու խաղաղությունը Նրա անձի մեջ ողջագուրվում են մեկմեկու (տե՛ս Մաղմ. 84. 11): Ահա թե ինչու Հիսուս՝ արդարության և սիրո միության մարմնացումը, կարող էր խորունկ ուրախությամբ դիմել խոնված բազմությանն ու ասել. «Երանի՛ նրանց, որ քաղցն ու ծարավն ունեն արդարության, որովհետև նրանք պիտի հագնանան»: Այդ հագեցումը միայն Քրիստոսի շնորհիվ կարող է իրականանալ այն նույն եղանակով, որով Նա կարողացավ գործադրել արդարությունը. «Հիսուս Քրիստոս մեզ համար եղավ Աստծու արդարությունը» (հմմտ. Ա Կորնթ. 1. 30): Երբ այդ եղանակով հագեցնենք արդարության մեր քաղցն ու ծարավը, այնժամ կզգանք այն նոր երկնքի ու նոր երկրի իրական գոյությունը, որում բնակվում է արդարությունը (Տե՛ս Բ Պետ. 3.13):

Մեր աղոթքն ու մաղթանքն է, որ ամեն անհատ կամ ազգ, պետություն գտնի ու հագենա աստվածային արդարությամբ, շաղախվի աստվածային սիրով, որով աշխարհը կդառնա առավել խաղաղ ու ներդաշնակ՝ հեռու ամեն տեսակ չարությունից, անտարբերությունից, պատերազմներից ու թշնամանքից:

Ծնորհք, սէր և խաղաղութիւն Տեսառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի եղիցին ընդ ձեզ և ընդ ամենեւեան. ամէն:

**Ռումանիոյ հայոց թեմի առաջնորդ գերշ. Տ. Տաթև եպիսկոպոս
Հակոբյանի պատգամը**

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

Dragi frați și surori în Cristos!

„Învățați să faceți binele, căutați judecata!” (Is 1,17) este motto-ul biblic care se constituie ca temă de reflecție și rugăciune pentru întâlnirile ecumenice din acest an 2023, pus sub semnul suferințelor teribile cauzate de realitatea dureroasă a războiului din Ucraina și a marilor transformări economice și sociale, resimțite în ritm galopant de noi toți. Acest război ne-a amintit atrocitățile care se comit atunci când binele este ignorat cu bună știință și când dreptatea și judecata – tot ceea ce constituie fundamentul unei vieți fraterne și armonioase – sunt date uitării cu o nepăsare înspăimântătoare. Însă noi, creștinii, suntem chemați să ne păstrăm speranța, chiar dacă lumina care izvorăște din săvârșirea binelui pare să fie alungată de întunericul păcatelor sociale de care, chiar și astăzi, omenirea noastră nu este străină.

Lipsa binelui și a iubirii între oameni conduce la un formalism religios, superficial, pe care Dumnezeu nu-l acceptă, pentru că formalismul credinței nu ține cont de compasiune, de îndreptarea privirii inimii spre fratele aflat în suferință, spre omul înlăcrimat, spre semenul sărac și mic, care nu dorește decât un semn de iubire fraternă. În acest context, apare îndemnul atât de actual rostit prin glasul profetului Isaia – „Învățați să faceți binele, căutați judecata!” (Is 1,17).

Binele dorit de Dumnezeu *se învață*, așadar! Ceea ce se înțelege prin *bine* se întâlnește cu realitatea concretă a celui de lângă noi, cu limitele și aspectele sale personale mai puțin frumoase, dar care ne invită în permanență la trăirea angajantă a carității. Și rugăciunea noastră se va înscrie tot mai mult în logica *binelui* dorit de Dumnezeu, în măsura în care trăim ceea ce ne rugăm și ne lăsăm viața călăuzită de rugăciune și de *binele* inspirat prin rugăciune, care unește inima și mintea cu voința lui Dumnezeu.

Din promovarea *binelui* după voința lui Dumnezeu decurge înfăptuirea judecății, a dreptății. Ele nu se pot disocia, iar binele și judecata devin temelia pe care se poate construi ceea ce ne dorim toți cu atâta ardoare – o lume nouă, o lume frumoasă, o lume în care fiecare își deschide inima spre frații săi și alungă păcatul care îl îndepărtează pe om de Dumnezeu și-l înstrăinează de ceilalți oameni.

Suntem invitați să *învățăm să facem binele* și să prețuim dreptatea care are în vedere binele comun și demnitatea fiecăruia, *căutând judecata* împreună, ca frați între frați și copii ai lui Dumnezeu. Este o invitație mereu actuală, transformatoare, călăuzitoare spre Tatăl ceresc, care ne întărește și credința în rugăciunea lui Isus: „ca toți să fie una, precum Tu, Părinte, ești în Mine și Eu în Tine” (In 17,21).

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI
Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

Tuturor participanților la Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor le adresez salutul meu cordial și urarea ca acest timp special să aducă în inimi roade de pace, unitate și fraternitate.

ÎPS Aurel Percă
Arhiepiscop Mitropolit romano-catolic de București

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

„Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea” (Isaia 1:17)

Este un mare dar și o binecuvântare din partea lui Dumnezeu, că împreună cu frații noștri, cu care găsim în Hristos temeiul comun care ne leagă unul de celălalt, ne putem ruga din nou pentru unitate.

Creștinii vestesc gloria lui Dumnezeu în primul rând prin viața lor autentică. O viață autentică este bazată pe fundamente reale. Dacă avem o relație reală și vie cu Dumnezeu, acest lucru își va face apariția și în viața noastră de zi cu zi. Apartenența noastră la Dumnezeu se dovedește prin cuvintele, eforturile și faptele noastre.

„Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea” – zicea Isaia poporului, la care a fost trimis de către Dumnezeu. Problema, păcatul generației sale era că relația lor cu Domnul devenise goală, rămânea doar o formalitate fără substanță. Închinarea în fața lui Dumnezeu s-a desfășurat în elemente exterioare, liturgice, dar a devenit goală din punct de vedere al conținutului spiritual. Jertfele obișnuite erau prezentate de rutină, dar lipsea sentimentul real al unei relații spirituale cu Domnul. Nu exista introspecție, pocăință, și convertire în viețile care prezentau jertfa, astfel închinarea în fața lui Dumnezeu nu a continuat în viața lor de zi cu zi.

Prin cuvintele profetului Isaia, Dumnezeu ne avertizează și azi! El nu se mulțumește cu practicarea de rutină a unor obiceiuri exterioare și goale. Are nevoie de mai mult! El are nevoie de noi! De inimile noastre! Dacă suntem ai Lui, se va vedea în viața noastră de zi cu zi. Nici măcar nu trebuie să o dovedim în vreun fel anume.

„Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea”.

Omul nu poate să fie bun prin el însuși pentru că natura noastră contaminată de păcat face ca bunătatea noastră să fie foarte relativă. Ceea ce este un lucru bun pentru mine, poate cauza durere pentru un alt individ. Același lucru este valabil și pentru justiția umană. Dreptatea noastră este, de asemenea, foarte subiectivă și poartă amprenta slăbiciunii noastre.

Isus a spus: „Nimeni nu este bun decât Unul singur: Dumnezeu” (Luca 18:19). Iar când este vorba de adevăr, nu avem altă opțiune decât El: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14:6).

Așadar, atunci când căutăm calea binelui și a dreptății, trebuie să ne uităm mereu la Dumnezeu, să pornim întotdeauna de la El. Numai de la El putem învăța în această privință. Mai mult, dacă suntem născuți din nou prin Duhul Sfânt, bunătatea și dreptatea vor veni din interior, din sufletele noastre. Bunătatea și dreptatea reală nu sunt rezultatul eforturilor sau sudoarei umane, ci sunt un dar de la Dumnezeu. Ele nu sunt fapte bune care aduc merite, ci roade spirituale care apar în urma relației noastre cu Domnul. Ele sunt roadele Duhului Sfânt (vezi Galateni 5:22).

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

Ce înseamnă o adevărată închinare? Isaia spune: „faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!”. Protejați-i și aveți grijă de cei care au cea mai mare nevoie! Cu alte cuvinte: Iubiți-vă unii pe alții! Această idee este subliniată și de Isus în marea poruncă: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 22:39). Dar prima condiție, primul pas spre acest lucru este: „Să iubești pe Domnul Dumnezeu tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău” (Matei 22:37).

Să ne rugăm cu feroare pentru unitatea credincioșilor în Hristos în această săptămână de rugăciune. În rugăciunile noastre, să aducem înaintea Domnului victimele răului și nedreptății omenești, dar să ne rugăm și pentru cei care sunt departe de El sau nu-L cunosc încă! Dacă Domnul Isus Hristos va fi pe tronul vieții noastre, vom fi sursa binelui și a dreptății după Dumnezeu, care va vindeca lumea noastră bolnavă de păcatul uman.

Fie ca Dumnezeu să ne asculte rugăciunile pentru meritele singurului Său Fiu, Isus Hristos!

Episcopul Szabolcs János Bogdán

(Episcopia Reformată de pe lângă Piatra Craiului)

„Tanuljatok jót tenni, törekedjete igazságra” (Ézs 1,17)

Istenünk nagy ajándéka, áldása, hogy újra együtt imádkozhatunk az egységért testvéreinkkel, akikkel Krisztusban megtaláljuk azt a közös pontot, amely egymáshoz kapcsol bennünket.

A keresztyének elsősorban hiteles életükkel hirdetik Isten dicsőségét. A hiteles élet mögött igazi fedezet van. Ha igazi és élő az Úrral való kapcsolatunk, akkor az a mindennapi életünkben is megjelenik. Istenhez való tartozásunkat hirdetik szavaink, törekvéseink és tetteink.

„Tanuljatok jót tenni, törekedjete igazságra” – szólította fel Ézsaiás próféta azt a népet, amelyhez Isten küldte. Nemzedékének az volt a problémája, bűne, hogy az Istennel való kapcsolata üressé vált, tartalom nélküli formalitássá silányult. Az istentisztelet külső, liturgikai elemekben megjelent, végbement, de lelki tartalom szempontjából teljesen üres lett. Rutinosan be voltak mutatva a megszokott áldozatok, de hiányzott belőlük az Úrral való lelki kapcsolat megélése. Az áldozatot bemutatók életében nem volt önvizsgálat, bűnbánat, megtérés, és így az istentisztelet nem folytatódott a mindennapokban.

Ézsaiás próféta szavai által Isten ma minket figyelmeztet! Ő nem elégszik meg bizonyos külső, üres szokások rutinos gyakorlásával. Neki több kell! Mi kellünk Neki! A szívünkre tart igényt! Ha pedig az Övéi vagyunk, akkor ez a mindennapi életünkün is látszik. Nem is kell ezt különösképpen bizonygatni.

„Tanuljatok jót tenni, törekedjete igazságra”

Az ember magától nem tud jó lenni, hiszen bűn által megrontott természetünk nagyon relatívvá teszi jóságunkat. Ami nekem jó, az a másinak lehet fájdalmat okoz. Ugyanez érvényes az emberi igazságra is. Igazságunk is nagyon szubjektív és magán hordozza gyarlóságunk jegyeit.

Jézus szerint: „Senki sem jó, egyedül csak az Isten” (Lk 18,19). És az igazság tekintetében sem lehet más opciónk, mint Ő: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14,6).

Amikor tehát a jóság és az igazság útját keressük, mindig Istenre kell tekintenünk, Belőle kell kiindulnunk. Egyedül Tőle tanulhatunk ebben a vonatkozásban. Sőt, ha újjászül minket Isten Szentlelke, akkor a jóság és az igazság már belülről, a lelkünkben fog fakadni. Az igazi jóság és igazság nem az emberi erőlködés, izzadság eredménye, hanem Isten ajándéka. Nem érdemszerző jócselekedetek ezek, hanem az Úrral való kapcsolatunkból érlelődő lelki gyümölcsök. A Szentlélek gyümölcsei (lásd Gal 5,22).

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

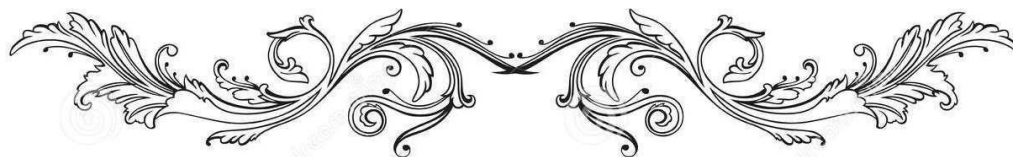
Mi az igazi istentisztelet? Ézsaiás így fogalmaz: „Védjétek meg az árvák és az özvegyek peres ügyét!” Védjétek meg azokat, figyeljétek oda azokra, akik erre a leginkább rászorulnak! Másként fogalmazva: Szeressétek egymást! Jézus is ezt hangsúlyozza a nagy parancsolatban: „Szeresd felebarátodat, mint magadat” (Mt 22,39). De ennek a feltétele, első lépése ez: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből” (Mt 22,37).

Imádkozunk nagy buzgósággal az idei imahéten is a Krisztus-hívők egységéért! Imádságainkban vigyük az Úr elé az emberi gonoszság és igazságtalanság áldozatait, de könyörögjünk a Tőle eltávolodott, vagy az Őt még nem ismerő emberekért is! Ha az Úr Jézus Krisztus kerül életünk trónjára, akkor leszünk az Isten szerinti jónak és igazságnak a forrásaivá, amely gyógyítani fogja az emberi bűn miatt beteg világunkat.

Isten hallgassa meg imáinkat Egyszülött Fia, Jézus Krisztus érdeméért!

Bogdán Szabolcs János püspök

(Királyhágómelléki Református Egyházkerület)

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

Biserica Anglicană a Învierii,

Biserica noastră, biserica Anglicană, a fost activă în România de la sfârșitul secolului al XIX-lea. A existat pentru cetățenii britanici - ingineri din câmpurile petroliere din Ploiești, diplomați la București și marinari care lucrează la Sulina.

Cea mai faimoasă persoană care a participat la biserica noastră a fost Regina Maria. Era cetățean britanic, anglicană, dar avea o dragoste profundă pentru biserica ortodoxă. Ea a întruchipat spiritul ecumenic al timpului ei: și-a deschis inima către poporul român și către frumusețea și bogăția spiritualității ortodoxe.

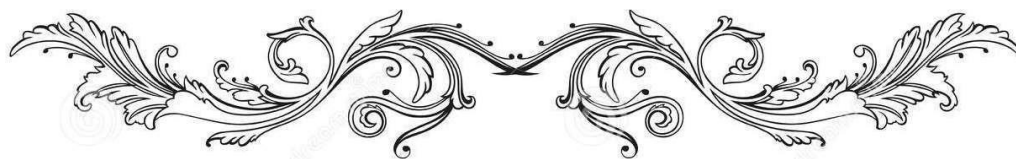
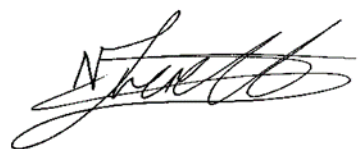
De-a lungul anilor, mulți dintre preoții noștri au lucrat pentru a construi relații ecumenice - din dragoste pentru Dumnezeu și pentru tradițiile noastre diferite.

Există multe obstacole în calea unității bisericii, dar prin rugăciunea și prietenia noastră, ne putem apropia unii de alții în dragostea lui Hristos.

Suntem o comunitate mică, dar suntem angajați în slujirea lui Dumnezeu aici, în București, alături de toți frații și surorile noastre în Hristos.

Cu fiecare binecuvântare,

Revd Dr Nevsky Everett

The Anglican Church of the Resurrection,

Our church, the Church of England, has been active in Romania since the end of the 19th century. It existed for British citizens - engineers in the oil fields of Ploiesti, diplomats in Bucharest, and sailors working in Sulina.

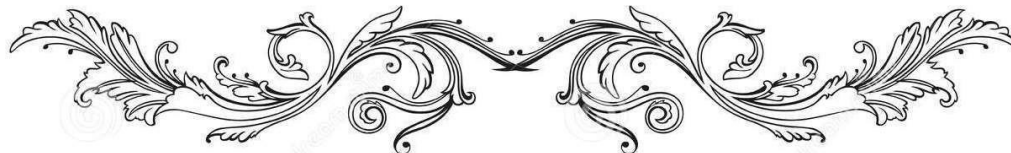
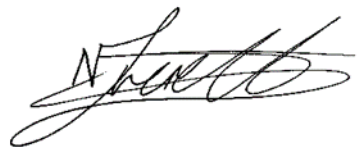
The most famous person to attend our church, was Queen Marie. She was a British citizen, an Anglican, and yet she had a deep love for the orthodox church. She embodied the ecumenical spirit of her time: she opened her heart to the Romanian people and to the beauty and richness of orthodox spirituality.

Over the years, many of our priests have worked to build ecumenical relationships - out of a love for God and our different traditions.

There are many obstacles to the unity of the church, but through our prayer and friendship, we can draw closer to one another in the love of Christ.

We are a small community, but we are committed to the service of God here, in Bucharest, alongside all our brothers and sisters in Christ.

**With every blessing,
Revd Dr Nevsky Everett**

MESAJELE DE BINECVĂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

Iubiți frați și surori în Cristos,

În tradiția Bisericilor bizantine, ectenia mare, specifică începutului oficiilor liturgice, este o rugăciune în formă litanică ce cuprinde întreaga lume, este rugăciunea Domnului nostru Isus Cristos, prin vocea Bisericii Sale, către Tatăl Ceresc. O rugăciune ce ne introduce în conștiința eclezială, mijlocind detașarea de propriul egoism și, totodată, ajutând ființa noastră să respecte porunca iubirii aproapelui transmisă de Mântuitorul nostru: „să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 22, 39).

În același timp, această formă de rugăciune ne ajută să împlinim și îndemnul transmis de Sfântul Apostol Pavel colaboratorului său Timotei, de a săvârși „cereri, rugăciuni, mijlociri și mulțumiri pentru toți oamenii” (1 Timotei 2,1). Astfel, cea de-a treia invocare din ectenia mare cuprinde cererea: „pentru unirea tuturor”, unirea tuturor în Domnul fiind orizontul ultim al creației și al mântuirii noastre. Isus Cristos a venit „ca să adune laolaltă pe fiii lui Dumnezeu cei împrăștiați” (Ioan 11, 52) în Biserică, pentru „ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis” (Ioan 17, 21). Cererea Miresei lui Cristos este tocmai aceasta: ca toate diviziunile să fie depășite și să se îplinească rugăciunea Mirelui de la Cina cea de Taină, pentru mântuirea noastră, „ca toți să fie una”.

În mod solemn, suntem chemați și anul acesta, nu numai pe perioada desfășurării Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor (18-25 ianuarie 2023) ci în fiecare zi a vieții noastre, să dăruim din timpul nostru și să ne rugăm împreună cu toți ceilalți creștini pentru unitate. Spiritul liturgic al rugăciunii împreună are menirea de a ușura efortul nostru în depășirea barierelor confesionale, deschizându-ne unii spre alții ca și ucenici ai Domnului și conducându-ne spre un autentic dialog al iubirii.

Citatul evanghelic al acestei Săptămâni pentru Unitatea Creștinilor este și pentru noi, la fel ca în timpurile trăite de profet, un îndemn la deschiderea inimilor noastre spre suferințele și încercările celor de lângă noi: „*Învățați să faceți binele, căutați dreptatea*” (Isaia 1, 17). În acest fel, săvârșirea binelui și căutarea dreptății se vor transforma din principii etice abstracte, în acțiuni concrete de ajutorare a celor asupriți, încercați și abandonați.

MESAJELE DE BINECUVÂNTARE ALE CONDUCĂTORILOR DE BISERICI

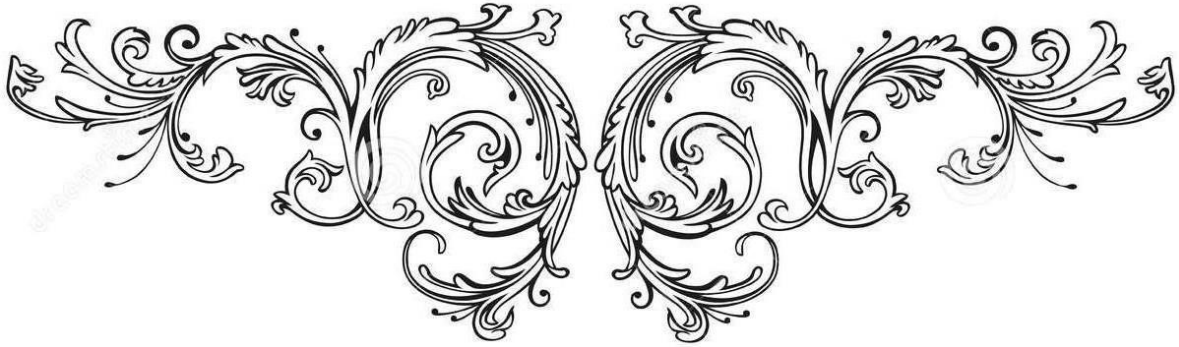
Pentru serviciile ecumenice din timpul Săptămânii de Rugăciune pentru
Unitatea Creștinilor 2023

Războiul desfășurat în Ucraina, catalogat de către Sfântul Părinte Papa Francisc drept „moralmente injust, inacceptabil, barbar, fără sens, repugnant și sacrileg”, ne transformă pe fiecare dintre noi în soldați ai credinței, îndemnându-ne să împlinim cuvântul dumnezeiesc. Cu toții, clerici și laici, suntem uniți în iubirea creștină față de cei care trebuie să fugă din cauza violenței și a lipsurilor, în ajutorarea refugiaților și a celor lipsiți. În continuare, suntem chemați să ne deschidem nu doar porțile caselor în întâmpinarea lor, ci și inimile și sufletele, deoarece în relația noastră cu ei găsim împlinite cuvintele Domnului: „Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine” (Matei 25, 35-36).

Binecuvântăm prezenta culegere de texte și meditații și pe cei care s-au trudit pentru apariția acesteia, invocând de la Domnul Isus, unicul Mântuitor al omenirii, prin Spiritul Sfânt, haruri alese asupra celor care se dăruiesc pentru înfăptuirea unității tuturor ucenicilor Săi.

✠ Lucian Cardinal Mureșan
Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică

INTRODUCERE LA TEMA ANULUI 2023

„Învățați să faceți binele; căutați dreptatea.”

(Isaia 1,17)

Introducere

Isaia a trăit și a făcut profeții în Iudeea în secolul al VIII-lea BC și a fost contemporan cu Amos, Micah și Hosea. Aceasta a fost spre sfârșitul perioadei de mare dezvoltare economică și stabilitate politică atât în Israel cât și în Iudeea, datorită slăbiciunii „superputerilor” timpului, Egiptul și Asiria. Totuși, a fost o perioadă în care nedreptatea și inegalitatea erau flagrante în ambele regate.

Această perioadă a cunoscut, de asemenea dezvoltarea religiei ca ritual și ca expresie oficială a credinței în Dumnezeu, concentrată pe jertfele și sacrificiile aduse la Templu. Această religie oficială și rituală a fost prezidată de preoți, care erau, de asemenea, beneficiarii generozității celor bogați și puternici. Datorită proximității fizice și legăturii dintre palatul regal și Templu, puterea și influența erau centrate aproape integral pe rege și preoți, însă niciunul dintre aceștia, în mare parte a istoriei, nu-i sprijineau pe cei care îndurau exploatarea și inegalitatea. În opinia mondială a timpului (prezentă pe tot parcursul istoriei), bogații și cei care aduceau multe jertfe erau considerați buni și binecuvântați de Dumnezeu, în timp ce cei săraci care nu puteau aduce jertfe erau considerați răi și blestemați de Dumnezeu. Săracii erau adesea denigrați pentru imposibilitatea lor economică de a participa la slujirea din Templu.

Isaia a vorbit în acest context, încercând să trezească conștiința poporului din Iudeea la realitatea situației lor. În loc să onoreze religiozitatea contemporană ca pe o binecuvântare, Isaia a văzut-o ca pe o rană purulentă și ca pe un sacrilegiu în fața lui Dumnezeu. Nedreptatea și inegalitatea au dus la fragmentare și lipsă de unitate.

Profețiile sale denunțau structurile politice, sociale și religioase și ipocrizia aducerii de jertfe în timp ce săracii erau persecutați. El se pronunță cu tărie și vigoare împotriva conducătorilor corupți și în favoarea celor dezavantajați, nădăjduind să obțină dreptate și corectitudine numai de la Dumnezeu. Grupul de lucru numit de Consiliul Bisericii din Minnesota a ales acest vers din primul capitol al profetului Isaia ca text central al Săptămânii de rugăciune: „*Învățați să faceți binele, căutați dreptatea, ajutați pe cel apăsător, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!* (1.17)

Isaia i-a învățat pe ceilalți că Dumnezeu cere dreptate de la noi toți, tot timpul și în toate domeniile vieții. Lumea noastră de azi reflectă în multe feluri provocările diviziunii cu care Isaia s-a confruntat în predicile sale. Dreptatea și unitatea își au originea în dragostea profundă a lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi și arată cine este Dumnezeu și cum se așteaptă El să fim noi, unii față de alții. Angajamentul lui Dumnezeu de a crea o nouă umanitate „*din tot neamul și semințiile și popoarele și limbile (Apoc 7:9).*” (Rev 7,9) ne cheamă la pacea și unitatea pe care El a dorit-o întotdeauna pentru creație. Limbajul profetului față de religiozitatea timpului este feroce „*Nu mai aduceți daruri zadarnice! Când ridicăți mâinile voastre către Mine, Eu Îmi întorc ochii aiurea*” (v. 13,15). Odată ce vorbește despre asemenea condamnări purulente, diagnosticând ce este greșit, Isaia oferă remediul pentru aceste inechități. El învață poporul lui Dumnezeu: „*Spălați-vă, curățiți-vă, Nu mai faceți rău înaintea ochilor mei.*” (v.16).

Astăzi, separarea și persecuția continuă să se manifeste atunci când oricare grup sau clasă singulară este privilegiată față de altele. Păcatul rasismului este evident în orice practică sau credință care distinge sau ridică o „rasă”¹ deasupra alteia. Atunci când este însoțită sau sprijinită de dezechilibru de putere, prejudecata rasială trece dincolo de relațiile individuale ajungând la structurile societății – perpetuarea sistematică a rasismului. Existența sa a privilegiat în mod necinstit pe unii, inclusiv Biserici, și i-a împovărat și exclus pe alții, pur și simplu datorită culorii pielii lor sau asociațiilor culturale bazate pe percepția de „rasă”.

Asemenea credincioșilor denunțați cu atâta înverșunare de profeții biblici, unii credincioși creștini au fost sau continuă să fie implicați în perpetuarea prejudiciilor sau persecuțiilor promovând diviziunea. Istoria arată că în loc să recunoască demnitatea oricărei ființe umane după chipul și asemănarea cu Dumnezeu, creștinii s-au implicat mult prea des în structurile păcatului cum ar fi sclavia, colonizarea, segregarea și apartheidul care i-au lipsit pe unii de demnitate pe false motive de rasă. Astfel, chiar în cadrul Bisericilor, creștinii nu au reușit să recunoască demnitatea tuturor celorbotezați și au diminuat-o pe cea a fraților și surorilor lor în Hristos pe presupuse motive de diferențe rasiale.

1. Există o singură rasă, cea umană. Totuși, trebuie să recunoaștem că mitul rasei a generat realitatea rasismului. Rasa nu este biologică; este o construcție socială care separă omenirea în funcție de trăsăturile fizice. Este important să recunoaștem că deși termenul poate să nu fi fost folosit în diferite părți ale lumii, el a fost folosit ca unealtă pentru divizarea și persecutarea grupurilor umane.

Rev Dr Martin Luther King Jr a spus memorabil: „*Faptul că duminică dimineață, ora 11, este una dintre cele mai segregate ore în America creștină, este una dintre tragediile națiunii noastre, o tragedie rușinoasă*”. Această declarație demonstrează interacțiunea dintre lipsa de unitate a creștinilor și cea a omenirii. Orice diviziune își are rădăcina în păcat, adică în atitudinile și acțiunile orientate împotriva unității pe care Dumnezeu o dorește pentru întreaga sa creație. Este tragic că rasismul este parte a păcatului care a divizat creștinii unii de alții, i-a făcut să slujească la ore diferite și în clădiri diferite și în unele cazuri a dus la divizarea comunităților creștine.

Din păcate, nu s-au schimbat prea multe de la declarația lui Martin Luther King. Ora 11 – cea mai obișnuită oră pentru slujirea duminicală – adeseori nu manifestă unitatea creștină ci mai curând diviziunea, în sens rasial și social precum și confesional. După cum a proclamat Isaia, această ipocrizie între oamenii de credință este o ofensă adusă lui Dumnezeu: „*Și când înmulțiți rugăciunile voastre, nu le ascult. Mâinile voastre sunt pline de sânge;.. (v. 15)*”

Învățați să faceți binele

În pasajul biblic ales pentru Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștină 2023, profetul Isaia ne învață cum să vindecăm aceste tare.

Pentru a învăța să acționezi corect trebuie să te decizi să te angajezi în auto-meditație. Rugăciunea este cel mai potrivit timp al creștinilor pentru a recunoaște că diviziunile dintre Biserici și confesiuni nu pot fi separate de diviziunile din cadrul marii familii umane. Rugăciunea comună pentru unitatea creștină ne permite să reflectăm asupra a ceea ce ne unește și să ne angajăm să înfruntăm persecuția și diviziunea în cadrul omenirii.

Profetul Miheia subliniază că Dumnezeu ne-a spus ce este bine și ce cere Dumnezeu de la noi: „*dreptate, iubire și milostivire și cu smerenie să mergi înaintea Domnului Dumnezeului tău! (Miheia 6:8)*”. A acționa corect înseamnă că trebuie să respectăm toți oamenii. Dreptatea cere un tratament cu adevărat echitabil pentru a aborda nedreptatea istorică bazată pe „rasă”, gen, religie și statut socio-economic. A acționa cu dreptate înseamnă a respecta toate persoanele. Dreptatea necesită un tratament cu adevărat echitabil pentru a aborda tarele istorice bazate pe „rasă”, gen, religie și statut socio-economic. A merge cu smerenie înaintea Domnului înseamnă pocăință, compensație și, în sfârșit, reconciliere. Dumnezeu se așteaptă să ne unim în responsabilitate împărțită pentru echitate față de toții copiii Lui. Unitatea creștinilor trebuie să fie un semn al pregustării unității reconciliate a întregii creații. Totuși, diviziunea creștină slăbește forța acestui semn, întărind mai curând diviziunea în loc să vindece stricăciunea lumii - ceea ce este misiunea Bisericii.

Căutați dreptatea

Isaia sfătuiește Iudeea să caute dreptatea (17), ceea ce este o recunoaștere a existenței nedreptății și exploatării în societatea sa. El imploră oamenii din Iudeea să respingă acest *status quo*. Căutarea dreptății ne cere să-i înfruntăm pe cei care fac rău celorlalți. Nu este o sarcină ușoară și uneori poate duce la conflict, dar Iisus ne asigură că apărarea dreptății în fața persecuției ne duce în împărăția lui Dumnezeu. „*Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor*” (Matei 5:10). Bisericele din multe părți ale lumii trebuie să recunoască faptul că au fost confruntate cu normele sociale și au tăcut sau s-au implicat în nedreptatea rasială. Prejudiciul rasial a fost una dintre cauzele diviziunii creștine care au sfâșiat Trupul lui Hristos. Ideologiile toxice, cum ar fi Supremația albilor și doctrina descoperirii², au cauzat mult rău, în special în America de Nord și în teritoriile lumii colonizate de puterile albe europene de-a lungul secolelor. În calitate de creștini trebuie să fim dispuși să distrugem sistemele de persecuție și să sprijinim dreptatea.

Anul în care grupul de redactare din Minnesota a pregătit textele pentru Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștină a fost plin de rău și persecuție în numeroasele lor forme, în întreaga lume. Această suferință a fost amplificată în multe regiuni, în special în sudul globului, de pandemia de Covid 19, unde chiar și existența fundamentală a fost aproape imposibilă pentru mulți oameni, iar asistența practică a fost în mare măsură absentă. Autorul Ecclziastului pare să vorbească de experiența actuală: „*Și iarăși am luat aminte la toate silniciile care se săvârșesc sub soare. Și iată lacrimile celor apăsați și nimeni nu era care să-i mângâie, iar în mâna celor silnici toată asuprirea și nici un mângâietor nu se găsea!* (Ecclziastul 4:1).”

Persecuția este nocivă pentru întreaga rasă umană. Nu poate fi unitate fără dreptate. Rugându-ne pentru unitatea creștină, trebuie să recunoaștem persecuțiile actuale și potențiale și să fim hotărâți în angajamentul de a ne dezice de aceste păcate. Putem face propriul nostru ordin din dispoziția lui Isaia „*spălați-vă, curățiți-vă fiindcă mâinile voastre sunt pline de sânge* (v 15,16).”...

Salvați persecutații

Angajamentul nostru reciproc ne cere să ne angajăm în *mishpat*, cuvântul evreiesc care desemnează restabilirea dreptății, sprijinirea celor ale căror voci nu au fost auzite, demontând structurile care creează și susțin nedreptatea, și construind altele care promovează dreptatea și asigurându-i pe toți că vor avea parte de un tratament just și de drepturile care li se cuvin. Această lucrare trebuie să se extindă dincolo de prietenii, familiile și comunitățile noastre la întreaga omenire.

Creștinii sunt chemați să meargă să asculte strigătele celor care suferă, pentru a înțelege mai bine și a răspunde traumelor și istorisirilor lor de suferință.

² Doctrina Descoperirii a fost rezultatul Bulei Papale emisă de Papa Alexandru al VI-lea (4 mai 1493), fiind omniprezentă în întreaga lume și favorizând Bisericile în orice fel în ce privește descendenții indigenii și populația de sclavi. Ea a justificat cucerirea teritoriilor populațiilor indigene pe motiv că puterile colonizatoare „au descoperit” aceste teritorii.

Rev Dr Martin Luther King Jr a declarat adeseori că „*protestul este limba celor neauziți*”. Atunci când apar frământările protestatate și civile, este adeseori din cauza vocilor neauzite ale protestatarilor. Dacă Bisericile își alătură vocile celor persecutați, strigătul lor de dreptate și eliberare va fi amplificat. Îl slujim și iubim pe Dumnezeu și aproapele nostru slujindu-ne și iubindu-ne unii pe alții în unitate.

Apărați orfanul și ajutați văduva

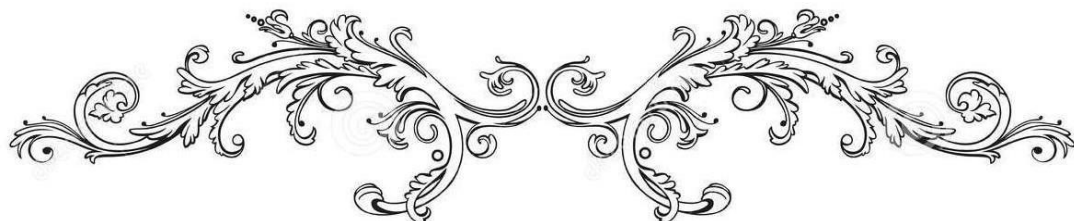
Văduvele și orfanii ocupă un loc special în Biblia ebraică, alături de străini, ca reprezentanți ai celor mai vulnerabili membri ai societății. În contextul succesului economic din Iudeea în timpul lui Isaia, situația orfanilor și a văduvelor era disperată, aceștia fiind lipsiți de protecție și de dreptul de a deține pământ, în incapacitate de a produce pentru ei înșiși. Profetul a chemat comunitatea care se bucura de prosperitate să nu uite să apere și să hrănească pe cei mai săraci și mai vulnerabili dintre ei. Această chemare profetică își are ecoul în zilele noastre, noi întrebându-ne: cine sunt persoanele cele mai vulnerabile din societatea noastră?

Ce voci nu sunt auzite în comunitățile noastre? Cine nu este reprezentat la masă? De ce? Care Biserici și comunități lipsesc de la dialogurile noastre, de la acțiunea comună și de la rugăciunea pentru unitate creștină? În timp ce ne rugăm împreună în timpul Săptămânii de rugăciune pentru unitate creștină, ce suntem dispuși să facem pentru aceste voci absente?

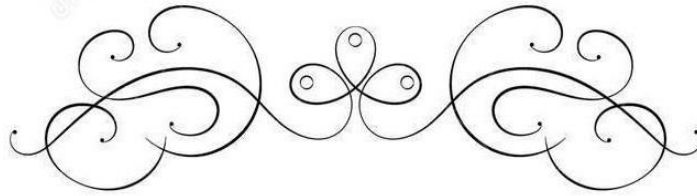
Concluzie

Isaia a provocat poporul lui Dumnezeu din timpul său să învețe să facă binele împreună, să caute dreptatea împreună, să salveze persecutații împreună, să apere orfanii și să sprijine văduvele împreună. Provocarea profetului se aplică în egală măsură și nouă. Cum ne putem trăi unitatea în calitate de creștini astfel încât să înfruntăm răul și nedreptatea timpului nostru? Cum ne putem angaja în dialog, crește conștientizarea, înțelege experiențele trăite împreună?

Aceste rugăciuni și întâlniri ale inimii au puterea de a ne transforma – individual și colectiv. Să fim deschiși la prezența lui Dumnezeu la toate întâlnirile noastre pe măsură ce căutăm să ne transformăm, să demontăm sistemele de persecuție și să vindecăm păcatul rasismului! Să ne angajăm împreună în lupta pentru dreptate în societatea noastră! Toți aparținem lui Hristos.

Citirile biblice pentru fiecare zi

ZIUA 1

Învățați să faceți ce este corect

Lecturi

(Isaia 1, 12-18) *Învățați să faceți binele, căutați dreptatea, ajutați pe cel apăsător, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă!*

(Luca 10, 25-36) *El a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu?*

Meditație

Potrivit lui Isaia, Dumnezeu dorește ca Iudeii nu numai să practice dreptatea ci să și adopte principiul de a face întotdeauna ceea ce este corect. Dumnezeu dorește nu numai să se îngrijească de orfani și văduve ci să și facă ceea ce este drept și bine pentru ei și pentru orice persoană marginalizată din societate. Cuvântul ebraic pentru bine este yaw-tab și înseamnă a fi bucuros, mulțumit, a face bine, a face ceva frumos.

A fi creștin înseamnă a fi discipol. Toți creștinii se află sub Cuvântul lui Dumnezeu, învățând împreună ce înseamnă să faci binele, și cine are nevoie de această solidaritate.

Întrucât societatea devine din ce în ce mai indiferentă la nevoie altora, noi, în calitate de copii ai lui Dumnezeu, trebuie să învățăm să preluăm cauza surorilor și fraților noștri persecutați spunând adevărul și puterii dacă este necesar, să pledăm cazul lor pentru ca ei să poată trăi în pace și dreptate. Făcând aceasta, vom face întotdeauna ceea ce este corect.

Angajamentul nostru de a eradica și de a vindeca păcatul rasismului ne cere să fim pregătiți și dispuși să fim în relații cu surorile și frații noștri creștini.

Unitatea creștină

Un legiuitor l-a întrebat pe Iisus: „Cine este aproapele meu?” Răspunsul lui Iisus ne roagă să vedem dincolo de diviziunile religiei, tribului și naționalității pentru a recunoaște pe aproapele nostru care suferă.

La fel și creștinii trebuie să vadă dincolo de aceste diviziuni din cadrul familiei creștine pentru a recunoaște și iubi frații și surorile noastre în Hristos.

Provocare

Cine sunt cei marginalizați sau persecutați din cadrul societății noastre? Cum ar putea Bisericile să meargă împreună cu acești frați și surori, să răspundă nevoilor lor și să vorbească în numele lor?

Rugăciune

Doamne, Tu ai chemat poporul Tău din sclavie la libertate.

Dă-ne puterea și curajul de a-i căuta pe cei care au nevoie de dreptate. Permite-ne să vedem aceste nevoi și să le acordăm ajutor, și să ne adunăm, prin Sfântul Tău Duh în țarul lui Iisus Hristos, Păstorul nostru. Amin.

ZIUA a 2-a

Când poate să pună în faptă dreptatea

Lecturi

(Proverbe 21, 13-15) *Dreptul tresaltă de bucurie când poate să pună în faptă dreptatea, iar spaima e pentru cei ce săvârșesc fărădelegea.*

(Matei 23, 23-25) *Judecata, mila și credința; pe acestea trebuia să le faceți*

Meditație

Încă de la început, Cartea proverbelor își propune să prezinte înțelepciune și instrucțiuni pentru „tranzacții înțelepte, dreptate, justiție și echitate” (1,2). În toate declarațiile despre înțelepciune, chemarea de a acționa cu dreptate și de a urmări corectitudinea este un refren constant, permanent împărtășit și afirmat ca fiind mai acceptabil pentru Dumnezeu decât jertfa. Vorbitorul mărturisește, într-o frază deosebit de înțeleaptă, că dreptii se bucură când se face dreptate. Creștinii, dincolo de separarea lor, trebuie să fie uniți în bucurie când se face dreptate, și pregătiți să fie la fel de uniți când această dreptate provoacă opoziție. Atunci când facem ceea ce Domnul cere și avem curaj să urmărim dreptatea, ne putem afla într-o vâltoare de rezistență și opoziție la orice încercate de a face ceea ce este corect pentru cei mai vulnerabili dintre noi.

Cei care beneficiază de sisteme și structuri susținute de supremația albă și de alte ideologii opresive cum ar fi „casteismul” vor căuta să amâne și să nege dreptatea, adeseori cu violență. Dar a căuta dreptatea înseamnă a lovi în inima puterilor, făcând loc pentru ordinea dreaptă a lui Dumnezeu și promovând înțelepciunea într-o lume mult prea adesea nemișcată de suferință. Și totuși, există bucurie în înfăptuirea corectitudinii. Există bucurie în a afirma că „Black Lives Matter” în urmărirea dreptății pentru cei persecutați, dominați și exploatați, iubiți de Dumnezeu.

Există bucurie în căutarea reconcilierii cu alți creștini astfel încât să putem sluji mai bine proclamarea împărăției lui Dumnezeu. Să lăsăm bucuria să se manifeste prin trăirile noastre împărtășite ale prezenței lui Dumnezeu în comunitate, în spațiile cunoscute și necunoscute, unde Dumnezeu călătorește cu noi spre vindecarea, reconcilierea și unitatea cu Hristos.

Unitatea creștină

Conducătorii religioși cărora li se adresează Iisus în pasajul Evangheliei s-au obișnuit cu/și se simt bine în nedreptățile lumii. Sunt fericiți să îndeplinească îndatoririle religioase cum ar fi stabilirea zecuielii minții, mărarului și chimionului, dar neglijează cererile mai dificile și mai perturbatoare ale dreptății, milei și credinței. La fel, creștinii s-au obișnuit și se simt bine cu diviziunile existente între noi. Suntem credincioși în multe dintre îndatoririle noastre religioase, dar adeseori neglijăm dorința provocatoare a lui Dumnezeu ca toți discipolii Săi să fie una.

Provocare

Cum pot comunitățile locale să se sprijine reciproc pentru a rezista opoziției care poate rezulta în urma aplicării dreptății?

Rugăciune

Doamne, tu ești izvorul înțelepciunii noastre. Ne rugăm pentru înțelepciunea și curajul de a face dreptate, a răspunde la ceea ce este greșit în lume, acționând pentru a face ceea ce este corect;

Ne rugăm pentru înțelepciunea și curajul de a crește în unitate cu Fiul Tău, Iisus Hristos, care domnește acum și pururea și în vecii vecilor, împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt. Amin.

ZIUA A 3-A

Faceți dreptate, iubiți milostenia, mergeți smeriți

Lecturi

(Miheia 6, 6-8) *Ți s-a arătat, omule, ceea ce este bun și ceea ce Dumnezeu cere de la tine: dreptate, iubire și milostivire și cu smerenie să mergi înaintea Domnului Dumnezeului tău!*

(Marcu 10, 17-31) *Învățătorule bun, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?*

Meditații

Noi - nu eu. Profetul avertizează oamenii ce înseamnă credința față de legământul lui Dumnezeu: „...și ce cere Domnul de la voi? Să faceți dreptate, să iubiți bunătatea și să mergeți smeriți cu Dumnezeu vostru.”

În ebraica biblică dreptatea și bunătatea (milostenia) nu sunt diferite sau opuse una de cealaltă. De fapt, sunt unite într-un singur cuvânt, mishpat. Dumnezeu ne-a arătat ce este bun, rugându-ne să facem dreptate iubind milostenia și mergând smeriți cu Dumnezeu. Mergând smerit cu Dumnezeu înseamnă a merge împreună cu alții așa încât nu se referă numai la individual: mersul meu, dragostea mea.

Dragostea la care ne invită Dumnezeu este întotdeauna o dragoste care ne aduce în comuniune: noi – nu eu. Această înțelegere face toată diferența în felul în care „facem dreptate”. În calitate de creștini acționăm tocmai pentru a manifesta ceva din împărăția Lui în lume, așa încât îi invităm și pe alții în acest loc al milosteniei iubitoare a lui Dumnezeu. În Împărăția lui Dumnezeu suntem cu toții iubiți în aceeași măsură ca fii ai lui Dumnezeu, iar ca Biserică a lui Dumnezeu suntem chemați să ne iubim unii pe alții ca frați și surori, invitându-i și pe alții la această dragoste. A face dreptate, a iubi milostenia și a merge smerit cu Dumnezeul nostru cheamă creștinii să acționeze împreună pentru a manifesta o mărturisire comună a împărăției lui Dumnezeu în comunitățile noastre: noi – nu eu.

Unitatea creștină

„Mersul smerit” a fost provocator pentru tânărul bogat care l-a întrebat pe Iisus ce trebuie să facă pentru a moșteni viața veșnică. El respectase toate poruncile toată tinerețea lui, dar nu a putut face un pas în plus pentru a se alătura discipolilor lui Iisus din cauza averii sale; era reținut de proprietățile sale. Cât de dificil este pentru creștini să renunțe la ceea ce noi percepem ca bogății, dar care ne împiedică să avem o bogăție mai mare alăturându-ne discipolilor lui Iisus în unitatea creștină!

Provocare

Cum ar putea Bisericile să răspundă mai bine nevoilor celor mai vulnerabili dintre apropiații noștri? Cum putem onora fiecare glas al comunităților noastre?

Rugăciune

Milostive și iubitor Dumnezeu,

Lărgeste-ne imaginea pentru a putea vedea misiunea pe care o împărtășim cu toți frații și surorile noastre creștine, pentru a arăta dreptatea și bunătatea iubitoare a împărăției Tale.

Ajută-ne să-i primim apropiații noștri așa cum Fiul Tău ne-a primit pe noi.

Ajută-ne să fim mai generoși mărturisind harul pe care ni l-ai dat gratuit

Prin Hristos, Domnul nostru. Amin.

Ziua a 4-a

Și iată, lacrimile celor apăsați

Lecturi

(Ecleziastul 4, 1-5) *Și iarăși am luat aminte la toate silniciile care se săvârșesc sub soare. Și iată lacrimile celor apăsați și nimeni nu era care să-i mângâie, iar în mâna celor silnici toată asuprirea și nici un mângâietor nu se găsea!*

(Matei 5, 1-8) *Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.*

Meditație

„Și iată lacrimile celor apăsați”. Ne putem imagina că scriitorul ar fi asistat la asemenea atrocități desfășurate cu o regularitate îngrozitoare. Și poate că este pentru prima dată că scriitorul a văzut cu adevărat lacrimile celor apăsați, a participat pe deplin la durerea subjugării lor. Deși există multe lucruri de care să ne plângem, într-o nouă viziune și căutare există și o sămânță de speranță: poate că de data aceasta această mărturisire va duce la o schimbare, va face o diferență. O tânără femeie a privit și a văzut lacrimile celor apăsați. Videoul înregistrat pe telefonul său arătând uciderea lui George Floyd în mai 2020 a fost văzut în întreaga lume stârnind un val de furie atunci când oamenii au asistat și, în sfârșit, au recunoscut, ceea ce au trăit africanii americani timp de secole: subjugare nedreaptă comisă de sisteme opresive în mijlocul unor spectatori orbi și pasivi.

Recunoașterea acestei dureroase realități a dus la o revărsare globală de compasiune atât sub forma rugăciunii cât și a protestelor pentru dreptate.

Progresul înregistrat de la simpla privire la vedere și înțelegere ne încurajează în calitate de actori în această realitate pământească: Dumnezeu poate îndepărta vălul de pe ochii noștri pentru a asista la cele petrecute în jurul nostru în modalități noi și eliberatoare. Pe măsură ce vălul cade, Duhul Sfânt ne acordă înțelegere, precum și convingerea de a răspunde în modalități noi și lămuritoare. Un răspuns din partea Bisericilor și comunităților a fost instalarea unui cort de rugăciune în piața George Floyd, locul unde acesta a fost ucis. Astfel, aceste Biserici și comunități s-au unit în încercarea de a oferi mângâiere celor care îl plâneau și erau persecutați.

Unitatea creștină

Relatarea Fericirilor în evanghelia lui Matei începe cu imaginea lui Iisus privind mulțimile. El trebuie să fi văzut acolo unde se aflau făcătorii de pace, săracii cu duhul, cei cu inimi curate, bărbați și femei care plâneau dar și pe cei însetați de dreptate. Când vorbește despre fericiri, Iisus nu numai că numește luptele oamenilor, dar spune și ceea ce vor fi ei: fiii lui Dumnezeu și moștenitorii împărăției cerurilor. În calitate de creștini suntem chemați să vedem sfintele lupte ale fraților și surorilor noastre în Hristos.

Provocare

În ce fel v-ați angajat să abordați problema persecuției în vecinătatea dvs împreună cu grupurile de creștini? Cum pot Bisericile din localitatea dvs să se unească pentru a arăta mai bine solidaritatea cu cei care suferă persecuția?

Rugăciune

Dumnezeule al dreptății și harului, îndepărtează vălul de pe ochii noștri pentru a putea vedea persecuția din jurul nostru.

Ne rugăm în numele lui Iisus care a văzut mulțimile și a avut compasiune pentru ele.
Amin.

ZIUA A 5-A

Cântând cântecul Domnului ca străini în țară

Lecturi

(Psalm 137:1-4) *Că acolo cei ce ne-au robit pe noi ne-au cerut nouă cântare, zicând: "Cântați-ne nouă din cântările Sionului!"*

(Luca 23, 27-31) *Fiice ale Ierusalimului, nu plângeți pentru mine, plângeți voi însevă și pentru copiii voștri*

Meditație

Lamentarea psalmistului își are originea în exilul iudeilor în Babilon; totuși, durerea exilului reverberează în timp și cultură. Poate că psalmistul a strigat acest refren la cer. Poate că fiecare vers a fost rostit între suspine de durere. Poate că acest poem a apărut cu o ridicare din umeri care poate veni numai din trăirea nedreptății și sentimentul de neputință de a efectua o schimbare semnificativă. Totuși, cuvintele au fost rostite, durerea inimii din acest pasaj își au rezonanța în inimile celor tratați ca străini în alte țări sau în propriile lor țări.

Cererea psalmului vine de la persecutor de a zâmbi și de a fi vesel, de a cânta cântecul unui trecut „fericit”. Această cerere a fost pentru oamenii marginalizați din întreaga istorie. Fie că erau spectacole cu menestrel³, dansuri cu geishe⁴, sau spectacole cu indieni sau cowboys din Vestul Sălbatic⁵, exploatatorii au cerut adeseori ca persecutații să interpreteze personaje fericite pentru a le asigura propria lor supraviețuire. Mesajul lor este pe cât de simplu pe atât de crud; cântecele, ceremoniile voastre, identitatea voastră culturală care vă face unici este permis atât timp cât ne slujesc nouă.

În acest psalm, generațiile de persoane persecutate primesc dreptul la exprimare. Cum am putea cânta cântecul Domnului atât timp cât suntem străini în propria noastră țară? Cântăm nu pentru cei care ne țin captivi ci pentru a-L slăvi pe Dumnezeu. Cântăm fiindcă nu suntem singuri, fiindcă Dumnezeu nu ne-a părăsit niciodată. Cântăm fiindcă suntem înconjurați de mulți martori. Strămoșii și sfinții

³ Considerat a fi prima formă originală de distracție americană populară, spectacolele cu menestrel³ își au originea în anii 1830, într-o combinație de față neagră, o formă de machiaj folosită în primul rând de albi, producțiile teatrale descriind apariții peiorative și personaje africano americane. Totuși, în anii 1890, artiștii africano americani au cântat și discutat în „spectacolele de culoare cu menestrel³” probleme provocatoare cum ar fi sexul simțind responsabilitatea întâlnirii cu stereotipurile identității de culoare considerate a fi ilare, primitive și excesiv de senzuale, ducându-i la dezvoltarea auto prezentării pe scenă care a echilibrat stereotipurile rasiste și comentariul politic.

⁴ În secolul al 17-lea, în Japonia, rolul geishei era cel al unei „artiste” care întreținea atmosfera la diversele ceremonii ale ceaiului prin dans, muzică, conversație și alte asemenea acte artistice.

⁵ După Bătălia de la Little Bighorn din 1876, Buffalo Bill Cody a creat Spectacolul Vestul Sălbatic, un concurs turneu total, care a inclus și recrearea serialului General Custard’s Last Stand. Cea mai extravagantă prezentare a fost cea a vieții reale a nativilor americani care apăreau domesticiiți în loc de sălbatici, participând la spectacole în timp ce guvernul american era încă angajat în bătălia din teritoriul indian.

ne inspiră. Ei ne încurajează să cântăm cântece de speranță, de libertate, de eliberare, cântece ale unei patrii unde poporul este restabilit.

Unitatea creștină

Evanghelia lui Luca relatează cum oamenii, mulți dintre ei femei, îl urmează pe Iisus chiar și atunci când își duce crucea spre Calvar. Această urmărire este apostolat credincios. În plus, Iisus recunoaște luptele și suferințele pe care le vor îndura când își vor duce propriile cruci cu credință.

Datorită mișcării ecumenice, creștinii de azi împărtășesc imnuri, meditații și înțelegeri ale diferitelor tradiții. Le primim unii de la alții ca daruri născute din apostolatul credincios și iubitor, adeseori îndurând purtarea unor lupte, ale altor comunități în afară de cea a noastră. Aceste daruri împărțite sunt bogății de păstrat care dau mărturie credinței creștine pe care o împărtășim.

Provocare

Cum promovăm povestirile despre strămoșii și sfinții noștri care au trăit în rândurile noastre și au cântat cântece de credință, speranță și eliberare din captivitate?

Rugăciune

Dumnezeule al persecuțiilor, deschide-ne ochii asupra răului care încă se mai face fraților și surorilor în Hristos. Fie ca Duhul Tău să ne dea curajul să cântăm la unison și să ne înălțăm glasurile alături cele ale oamenilor aflați în suferință, care nu sunt auzite. Ne rugăm în numele lui Iisus. Amin.

ZIUA A 6-A

Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut

Lecturi

(Iezechil 34, 15-20) *Oaia pierdută și rătăcită o voi întoarce la staul, pe cea rănită o voi lega și pe cea bolnavă o voi întări, iar pe cea grasă și tare o voi păzi și voi păstori cu dreptate.*

(Matei 5, 31-40) *Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut.*

Meditație

Evanghelia după Matei ne amintește că nu putem separa dragostea pentru Dumnezeu de dragostea pentru alții. Îl iubim pe Dumnezeu atunci când hrănim flămânzii, dăm de băut celor însetați, îmbrăcăm pe cei goi, îngrijim bolnavii și vizităm întemnițații. Atunci când îngrijim și slujim „unul dintre cei mai mici dintre oameni”, ne îngrijim și îl slujim pe Hristos însuși.

Anii 2020 și 2021 au făcut vizibilă suferința imensă din rândurile membrilor familiei lui Dumnezeu. Pandemia mondială cu Covid 19, împreună cu discrepanțele economice, educaționale și de mediu, ne-au influențat în modalități care vor necesita zeci de ani pentru a le vindeca. Această perioadă a prezentat suferințe individuale și colective din întreaga lume și a unit creștinii în dragoste, empatie și solidaritate. Între timp, în Minnesota, uciderea lui George Floyd de către ofițerul de poliție Derek Chauvin a dovedit permanenta nedreptate rasială. Strigătul lui Floyd „Nu pot respira” a fost, de asemenea, strigătul multor oameni aflați sub greutatea pandemiei și a persecuției.

Dumnezeu ne cheamă să onorăm sfințenia și demnitatea fiecărui membru al familiei lui Dumnezeu. Îngrijirea, slujirea și iubirea celorlalți arată nu cine sunt ei, ci cine suntem noi. În calitate de creștini, trebuie să fim uniți în responsabilitatea de a-i iubi și de a ne îngriji de alții, așa cum suntem și noi îngrijiți și iubiți de Dumnezeu. Făcând aceasta, trăim și împărtășim faptele noastre în slujba lumii.

Unitatea creștină

Profetul Iezechiel îl descrie pe Domnul Dumnezeu ca pe un păstor care întregeste turma adunându-le pe cele rătăcite și legând rănilor celor rănite. Unitatea este dorința Tatălui pentru poporul Său și El continuă să promoveze această unitate, să-și întregască turma, prin lucrarea Sfântului Duh. Prin rugăciune ne deschidem sufletele pentru a primi Duhul care restabilește unitatea tuturor celor botezați.

Provocare

În ce fel „cei mai mici dintre aceștia” sunt invizibili pentru tine și pentru Biserica ta? Cum pot Bisericile noastre să lucreze împreună pentru a se îngriji și a-i sluji „pe cei mai mici dintre aceștia?” i

Rugăciune

Dumnezeule al dragostei, îți mulțumim pentru nesfârșita Ta grijă și dragoste pentru noi. Ajută-ne să cântăm cântece de mântuire. Deschide inimile noastre pentru a primi dragostea Ta și a extinde mila Ta asupra întregii familii umane. Ne rugăm în numele lui Iisus. Amin.

ZIUA A 7-A

Ce este acum nu ar trebui să fie

Lecturi

(Iov 5, 11-16) *Astfel, sărmanul prinde nădejde și nedreptatea își închide gura.*

(Luca 1, 46-55) *Coborât-a pe cei puternici de pe tronuri și a înălțat pe cei smeriți*

Meditație

Iov ducea o viață bună dar pe neașteptate a suferit pierderea vitelor

și a servitorilor săi și a suferit nenorocirea morții copiilor săi. A suferit cu mintea, trupul și sufletul. Toți simțim suferința manifestată în mințile, trupurile și sufletele noastre. Ne putem separa de Dumnezeu și de alții. Putem pierde speranța. Totuși, în calitate de creștini, suntem uniți în credința noastră că Dumnezeu este cu noi și în mijlocul suferinței.

La 11 aprilie 2021, în Minnesota, Daunte Wright, un tânăr african american de 21 de ani a fost împușcat mortal de un ofițer alb în timpul opririi de rutină în trafic. Acest incident s-a petrecut în timpul procesului lui Derek Chauvin pentru uciderea lui George Floyd.

Este ușor să te simți neputincios când îți se amintește încă o dată că trăim într-o societate fragmentată care nu recunoaște pe deplin, nu onorează și nu protejează demnitatea umană și libertatea tuturor ființelor umane. Potrivit Pr Bryan Massingale, un etician socialist catolic și specialist în justiția rasială, „Viața socială este creată de ființele umane. Societatea în care trăim este rezultatul opțiunilor și deciziilor umane. Aceasta înseamnă că ființele umane pot schimba lucrurile.

Cu ajutorul lui Dumnezeu putem vindeca, uni și restaura ceea ce ființele umane distrug, divide și separa. Ceea ce este acum nu ar trebui să fie, aici se află speranța și provocarea.”

În rugăciune, creștinii își aliniază inimile cu inima lui Dumnezeu, pentru a iubi ceea ce iubește El și pentru a iubi așa cum iubește El. Drept pentru care, rugăciunea cu integritate aliniază inimile tuturor creștinilor dincolo de diviziunile lor, pentru a iubi ce, pe cine și cum iubește Dumnezeu și de a exprima această dragoste în faptele noastre.

Unitatea creștină

Magnificat este cântecul de bucurie al Mariei pentru tot ceea ce vede că face Dumnezeu: restabilește echilibrul înălțând pe cei de jos; îndepărtează nedreptatea hrănind flămânzii; și amintind de Israel, slujitorul Său. Domnul nu-și uită niciodată făgăduințele și nu-și părăsește poporul.

Este ușor să neglijezi sau să subestimezi credința celor care aparțin altor comunități, în special dacă acele comunități sunt mici. Dar Domnul își întregeste poporul înălțându-i pe cei de jos astfel încât să se recunoască valoarea fiecăruia. Suntem chemați să vedem așa cum vede El și să apreciem pe fiecare dintre frații și surorile creștine așa cum îi apreciază El.

Provocare

Cum putem merge împreună în Hristos cu speranța și credința că Dumnezeu va „închide gura nedreptății”?

Rugăciune

Dumnezeule al speranței, ajută-ne să ne amintim că Tu ești cu noi în suferința noastră. Ajută-ne să fim speranța unuia pentru altul când lipsa de speranță este adeseori un oaspete nepoftit în inimile noastre. Dă-ne darul de a fi întemeiați în Duhul Tău iubitor când luptăm împreună pentru eradicarea tuturor formelor de persecuție și nedreptate.

Dă-ne curajul de a iubi ce, pe cine și cum iubești Tu, și să exprimăm această dragoste în faptele noastre.

Prin Hristos, Domnul nostru. Amin.

ZIUA A 8-A

Dreptatea care restabilește comuniunea

Lecturi

(Psalm 81, 1-4) *Judecați drept pe orfan și pe sărac și faceți dreptate celui smerit, celui sărman.*

(Luca 18, 1-8) *Judecați drept pe orfan și pe sărac și faceți dreptate celui smerit, celui sărman.?*

Meditație

Cartea Psalmilor este o compilație de rugăciuni, laude, lamentații și instrucțiuni de la Dumnezeu pentru noi. În Psalmul 81 Dumnezeu ne cheamă la dreptatea care susține drepturile fundamentale ale omului la care toți oamenii au dreptul: libertate, siguranță, demnitate, sănătate, egalitate și dragoste.

Psalmul ne cheamă, de asemenea, să răsturnăm sistemele de discrepanțe și persecuție, și să îndreptăm tot ceea ce este necinstit, corupt sau exploatare. Aceasta este dreptatea pe care noi, creștinii, suntem chemați să o promovăm. În comunitatea creștină ne alăturăm dorințele și faptele celor ale lui Dumnezeu, întrucât El înfăptuiește mântuirea creației Sale. Diviziunea, inclusiv cea dintre creștini, are întotdeauna păcatul la rădăcină, răscumpărarea restabilind întotdeauna comuniunea. Dumnezeu ne cheamă să reprezentăm credința noastră creștină pentru a demonstra adevărul că orice persoană este prețioasă, că oamenii sunt mai importanți decât lucrurile și că măsura fiecărei structuri instituționale în societate este ideea dacă ea amenință sau crește viața și demnitatea oricărei persoane. Orice persoană are dreptul și responsabilitatea de a participa în societate, căutând împreună binele comun și bunăstarea tuturor, în special a săracilor și deznădăjduiților.

În Iisus și dezmoșteniții, Rev Dr Howard Thurman, care a fost sfătuitorul spiritual al Rev dr Martin Luther King Jr, afirmă că: „Trebuie să proclamăm adevărul că viața este una și că noi toți suntem legați unii de alții. Drept pentru care, este obligatoriu să luptăm pentru o societate în care cea mai puțin importantă persoană să poată găsi refugiu și reîmprospătare. Trebuie să vă puneți viețile pe altarul schimbărilor sociale astfel încât oriunde veți fi, Împărăția lui Dumnezeu să vă fie aproape”.

Unitatea creștină

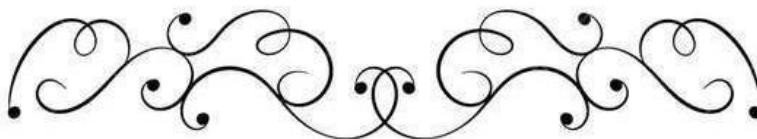
Iisus ne spune parabola văduvei și judecătorului nedrept pentru a învăța oamenii că „trebuie să se roage totdeauna și să nu-și piardă nădejdea,” (Luca 18,1). Iisus a câștigat o victorie decisivă asupra nedreptății, păcatului și diviziunii, iar sarcina noastră, în calitate de creștini, este să primim această victorie în primul rând în propriile noastre inimi și în al doilea rând în viețile noastre prin fapte. Fie ca noi să nu deznădăjduim niciodată, ci să continuăm să cerem prin rugăciune darul lui Dumnezeu de unitate și fie ca noi să manifestăm această unitate în viețile noastre!

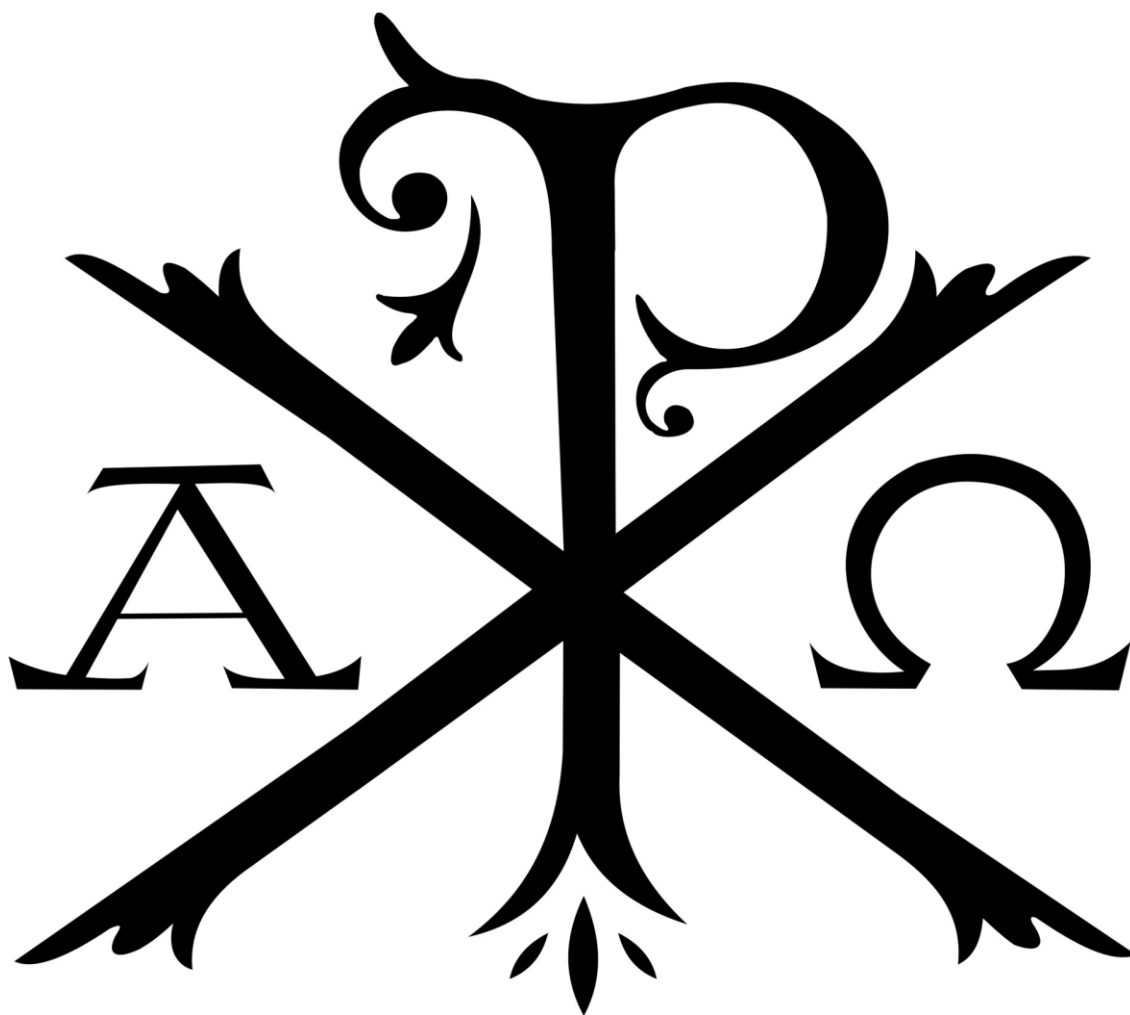
Provocare

În calitate de popor al lui Dumnezeu, cum sunt Bisericile noastre chemate să se angajeze în dreptatea care ne unește în lucrarea noastră de a-i iubi și sluji pe toți cei din familia lui Dumnezeu?

Rugăciune

Dumnezeule, Creator și Răscumpărător al tuturor lucrurilor, învață-ne să privim în interior pentru a fi înrădăcinați în Duhul Tău iubitor, astfel încât să putem merge în afară cu înțelepciune și curaj pentru a alege întotdeauna calea dragostei și dreptății. Ne rugăm astfel în numele Fiului Tău, Iisus Hristos, în unitatea Sfântului Duh. Amin.

**AIDRom - Asociația Ecumenică
a Bisericilor din România**

**Str. Ilarie Chendi, nr. 14,
București**

Tel: 021 212 4868

e-mail: aidrom@gmail.com

www.aidrom.ro